

Nákladem Knihkupectví Dr. Grögr a Ferd. Dattel v Praze.

ČERVENÁ KARKULKA

Charles Perrault

ANEB

POTRESTANÁ NEPOSLUŠNOST

POHÁDKA

PRO

MILÉ DĚTIČKY

V PRAZE

Nákladem knihkupectví dra. Grégra a Ferd. Datla.
1876

REPRINT
Booket.cz

Copyright © Booket.cz

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nemůže být reprodukována, uložena v archivačním systému nebo přenášena v jakékoliv formě nebo prostředky na jiné médium, mechanicky, fotokopírováním, záznamem, skenování nebo elektronicky, bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Vydavatel

Titul ČERVENÁ KARKULKA - reprint dle originálu z roku 1876 vydalo nakladatelství Booket.cz jako svoji 30. publikaci. Vydání první, 2016

Originální litografie Emrik & Binger Haarlem

© Booket.cz 2016

© Cover a typo Martin Motloch

O červené Karkulce

Byla jedna venkovská holčička tak hezká, že daleko široko hezčího děvčátka nebylo. Matinka dcerušku svou tak velice ráda měla, že jí všecko po vůli činila.

Tato holčička měla také ještě babičku v blízké vesnici za lesem, a babička na mysli již trochu nedostatečná koupila děvčeti červenou karkulku.

Tato karkulka slušela děvčátku velmi hezky a od té doby neříkali děvčátku jinak než červená karkulka.

K té červené karkulce ušila jí matka také červený pláštíček a dala jí jej ten den, když pekla koláče. Byl tehdáž babiččin svátek.

Karkulčina matka dala do slaměného košíčku koláč a hrneček másla, a řekla k děvčeti: „Jdi a podívej se, jak se má naše babička; pravila mi, že je nemocna.

Karkulka chystala se hned na cestu. Matka jí dala červenou karkulku a červený plášť, potom jí podala košík s koláčem a s hrnečkem másla a ještě jí napomenula: „Jdi, má děvečko, nejkratší cestou, abys brzy byla u babičky a pak zase brzy doma.“

Děvče vydalo se na cestu, šlo tiše lesem a udělalo si kytku z lesního kvítí. Jak přišlo dále do lesa, potkalo vlka. Vlk hned na děvče zuby cenil, ale nic mu neudělal, neboť pozoroval, že jsou na blízku drvoštěpové. Dělal jako by měl na pospěch a ptal se Karkulky, kam jde.

Ubohé děvče nevědouc, jak nebezpečno bývá s vlkem se setkati a s ním rozmlouvati, dalo mu za odpověď: „Jdu k babičce podívat se, jak se má, a nesu jí koláč a hrneček másla. Posílá jí to matinka.

„A bydlí babička odtud daleko?“ ptal se vlk.

„Ano,“ odpověděla Karkulka, „tam za lesem v tom mlýně, v tom prvním stavení ve vesnici.“

„Dobře, dobře, řekl na to vlk. „Jdu tam také návštěvou; ale já půjdu touto cestou, ty jdi touto pěšinkou; uvidíme, kdo z nás tam dříve bude.“ Vlk se dal do běhu, a co mohl, běžel cestou, která byla mnohem kratší. Karkulka šla pěšinkou mnohem delší a po cestě hledala oříšky, chytala motýlky, trhala kvítí a udělala ještě jednu kytičku a pravila k sobě: „Ta první kytky bude pro babičku a ta druhá pro mne.“

Vlk doběhl brzy do vesnice k mlýnu a zaklepal na dvěře – buch buch!

„Kdo to?“ ozvala se na svém loži nemocná babička.

„Já to jsem, červená Karkulka“ odpověděl vlk hlasem dětskému hlasu podobným. „Nesu vám, babičko, koláč a hrneček másla. Posílá vám to matinka!“

„Zatáhni jen za provázek!“ volala babička, „dvěře se ti otevrou.“

Vlk zatáhl za provázek a dvěře se mu otevřely; vešel do světnice a vrhl se na ubohou babičku v posteli ležící. Babička sice křičela a rukama se bránila, ale vlk předními tlápmi přitáhl ji k sobě a v okamžiku ji sežral, neboť již třetí den ničeho v tlamě neměl.

Vlk potom zavřel dvěře, položil se do postele babiččiny, dal si na hlavu babiččín čepce a čekal, až přijde červená Karkulka.

Za chvíli přišla Karkulka k mlýnu a klepala na dvěře – buch buch !

„Kdo to?“ zabručel ve světnici vlk. Karkulka slyšíc hrubý hlas vlkův měla nejprve strach; potom však se domnívala, že babička po nastuzení má v krku chrapot a odpověděla: „Já to jsem, babičko, já, červená Karkulka. Nesu vám koláč a hrneček másla. Posílá vám to matinka.“

„Jen zatáhni za provázek!“ ozval se vlk v posteli hlasem trochu onačejším, „zatáhni a dvěře se ti otevrou.“

Karkulka zatáhla za provázek, a dvěře se jí otevřely. Děvče běželo hned k posteli, odhrnulo záclonu, a že bylo v světnici trochu temno, divilo se, jak nemocná babička divně vypadá.

Vlk vystrčil trochu hlavu z peřin a pravil k děvčeti: „Dej koláč a hrneček s máslem na díz a pojd' si ke mně lehnout.“

Karkulka se svlékla a šla si lehnout k babičce do postele. Tu však hrozně se podivila, když zpozorovala, jaké tělo babička má. I řekla k ní:

„Babičko, vy máte hrozné ruce!“

„Abych tebe spíše do náručí vzala,“ odpověděl vlk.

„Babičko, vy máte hrozné nohy!“

„Abych rychleji běhala, má děvečko!“

„Babičko, vy máte hrozné uši!“

„Abych líp slyšela, má děvečko.“

„Babičko, vy máte hrozné oči!“

„Abych líp viděla, má děvečko.“

„Babičko, vy máte hrozné zuby!“

„Abych lip se najedla.“

Sotva že děvčeti vlk odpověděl, vrhl se na ubohou červenou Karkulku a sežral ji v okamžiku.

Booket.cz

Publikace na klíč

Návrh a výroba

Book trailery

e-Publishing

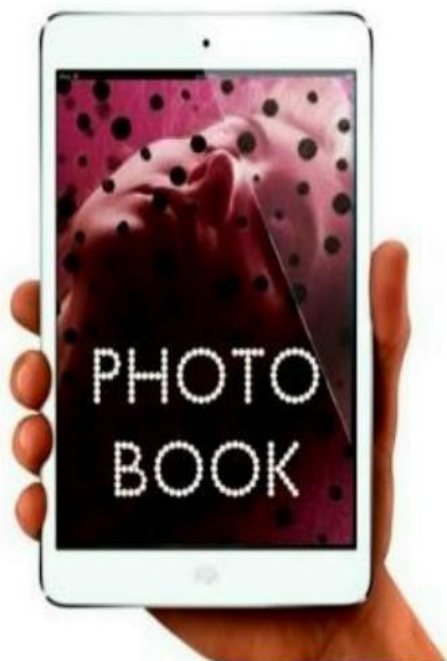
e-Katalogy

Ilustrace

Grafika

Booket.cz

Váš chytrý telefon či tablet si zaslouží
NĚCO VÝJIMEČNÉHO!